

UJ CIMBORA

Az Új Cimborai Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

Furcsa fürdővendégek

Ugy látszik melege van az öt szamárnak,
El is határozzák, hogy ők strandra járnak.

Ilyet ez a világ, még biztos nem pipált.
Lefőzik a strandon Dinit, Misit, meg Pált.

ARPÓSÁGOK — TÁRKASÁGOK BENEDEK ELEK EMLÉKSORAIBÓL.

HÁTRALÉKOS KIS CIMBORÁINKNAK ÜZENJÜK, hogy nézegessék meg gyakrabban a kis könyvelési füzetüket. Nagyon sok kis cimborának van elmaradása. Meg kell kérni szépen apukát és anyukát, hogy egyenlítsék ki a hátralékot, mert akkor az Uj Cimbora sem tud a nyomdász bácsiknak fizetni. A postautalványt most már magatok is ki tudjátok állítani, benne volt a lapban is, bizonyára jól meg is figyeltétek.

TOBORZÓ.

Az ügyes toborzóknak, akik új kis cimborákat szereztek a nyáron, minden dicséret jár. A toborzóban tulajdonképpen minden kis cimborának részt kellene venni, gondoljátok csak el, ha minden kis cimbora szerez még egy újat, éppen megegyeszer annyian leszünk, mint ahányan most vagyunk. Legutóbbi toborzás eredménye a következő: Brezovszky Gizike IV. el. o. t. Valea lui Mihai szerezte Csiha Sanyikát Valea lui Mihai. Ifj. Csueska Elek IV. el. o. t. Livada szerezte a Burger-fivérekét, Samu Zolikát, Hajdu Mancikát és Dávid Elzát. Szabó Adolfot, Diavol Jóskát, Nyisztor Bözsit Livada. Jakab Dezsőke Satu-Mare szerezte Krémer Józsikát Satu-Mare.

Csak tovább folytatni a toborzást kis cimborák, mert ez nagyon fontos munka s ebben az egyben részt vesztek ti is az Uj Cimbora munkájában.

Szeptemberben új folytatásos regényt hoz az Uj Cimbora, még pedig egy izgalmas medve regényt — Talpas és Barnabás kalandos utazását. Hollandián, Svédországon át fel az északi sarkig. Érdekesebbnél érdekesebb képek tarkítják majd a regényt. A klisék már kész is vannak, csupa fába faragott művészi munka mindenik klisé. A regényt Teleky Dezső bácsi írta.

MODERN VENDÉGLŐ.

— Mondja, pincér, miért ólálkodik maga mindig az asztalom körül?

— Jaj kérem, én vagyok felelős az ezüstért.

Kék ibolyáska a bokor tövében
Elbujik, mint gyermek anyja ölében;
Ott áll szerényen, nem beszél magáról,
S te mégis rátalálsz az illatárul.

KERTÉSZKEDJÜNK.

(Augusztus.) A virágok ilyenkor teljes pompájukban nyílnak. Most örül az, aki nem sajnált időt tölteni és fáradni a virágokért. De ám ilyenkor is van teendő. Mindig figyelni kell, melyik virágnak érik a magva, hogy azt leszedjétek és meggyűjtsétek. Akik tavaly kaptak ajándékmagvakat, azok már lassan kezdik visszaküldeni. Baráth Sárrika töröksezfüt küldött vissza. Sándor Géza harangvirágot, Ciocan Valika nefelejtés és kisasszonycipellő magot és így tovább. A kertész bácsi azt üzeni, hogy akiknek az idén kevés mag terem, annak nem kell visszaküldeni, majd csak jövőre, remélhetőleg akkor jobban gazdálkodik az illető kis cimborá.

*

Tg.-Săcuiesc városában egy szomorú eseményről tartottak a napokban visszaemlékező ünnepélyt. 1834. júliusában történt, hogy egy szeles délelőtt az egyik főtéri házból lángnyelv csapott ki. Csakhamar, szinte pillanatok alatt lángbaborultak a környékbéli házak is. S anélkül, hogy valamit menteni lehetett volna, leégett az egész város — a templom, a kaszárnya, az iskolák. — Aki tegnap még gazdag embernek tudta magát, az új nap nyugtán mint semmitlen koldus hajtotta le fejét. De lám, az emberi akarat a pusztulásból is új életet teremtett. Újra felépítette kiki a tűzhelyét, felépítették közös akarattal a templomot és az iskolát. A száz év előtti nagy tűzvész emléke sok elbizakodott, gögös ember előtt intő példa lehet. Az összekuport kincs, vagyon mind mulandó, lám egy nap sem kell hozzá, hogy a tegnap még fennhéjázó gazdag emberből földönfutó, koldusember váljék.

A mesemondó királykisasszony prologja

Egyszer egy királylány mit gondolt magában,
Ahogy jött-ment, járkált a pompás szobákban?
Itt ezüst csillan meg, amott arany, gyemánt,
A sok drágaság közt, csak eluhan némán.

* * *

Vajjon mit is gondolt ez a királyleány?

Ami gondolt mélyen a szívébe zárta —
Csak a szemén csillan szomorúság fátyla.
Csak a homlokára borul néha árnyék,
Ugy-ugy megdidergett, mintha talán fáznék.

S a gyönyörű termek fehér királylánya,
Csak jön-megy, csak járkál a pompás szobába!
Bájos-szomorúan hajlja le a fejét,
A fényben, pompában nem találja helyét.

* * *

Kivágyik innen a meleg napsugárba,

Fehér a királylány csipkés vállkendője,
Gyöngyös, aranycsattos kicsi cipellője.
Az udvari dámák mind csak őt keresik,
Mi a kívánsága? Szinte várják, lesik.

* * *

De a királyleány sohse kíván semmit.

Ami ő kívánna, hej! de nagy kívánság,
Föld nem érhet azzal a földi királysággal!
Ami kincsen, pénzen, soha meg nem vállt ill,
Akkor sem, ha szíve fáj és érte vágyik.

Az anyja, a testvér meleg szeretetét...

S a királyi termek fehér királylánya,
Vágyakozó szemmel néz le az utcákra,
Ahol más az élet, meleg van s napsugár,
Höl a szív s a lélek nemcsak bus rabmadár,

Minél ill a palota csupa selyme között.

Ahol szeretettel sohse simogatnak,
Ahol nem örülnek a ragyogó napnak,
Az arany, az ezüst hiába is fénylik,
Ha azt, van-e szíved? s ha meg nem kérdik.

* * *

Káprázó fény, pompa mind, de mind hiába.

LÁSZLÓ BARCELLA

Réka királyné sirja

Attila, a hunok nagy királya, csaták után rendszerint a Rika erdejében pihent meg. Ott volt a Hegyestetőn hatalmas nagy vára. Ott lakott a felesége is, Réka királyné és három szép dalia fia. Történt egyszer, hogy a királyné befogatott hat tüzes csikót a hintájába s szél-nél sebesebben hajtattott át a Rika erdején. Amikor a Rikás hegyen vágattak ki a csikók, hirtelen-váratlan egy megvadult bika száguldott szembe velük. A paripák megriadtak, félreugrottak, a hintó felfordult. Réka királyné beleesett a Rika patakjába s ott halt meg szörnyű halálnak halálával.

Hej, nagy bánat borult Attila király udvarára! Nagy bánat az egész országra. Felkerekedtek a népek mindenfelől, jöttek a nagy királyné temetésére, hogy lássák mégegyszer. Három napig volt kiterítve a nagy királyné, a negyedik napon volt a temetés, de a gázszó-

gyülekezetnek el kellett távoznia Rika erdejéből, nem volt szabad látniok, hogy hová temetik Réka királynét.

Hármas koporsóba zárták Réka királyné holttestét: szinarany volt a belső, ezüst a középső, vas a külső, aztán négy rabszolga a vállára vette a koporsót a várból levitte Rika patak partjára, ott egy feneketlen mély gödörbe eresztették le a koporsót s ráhengerítették egy nagy mézskövet. Attila a temetést a várból nézte végig s szeme láttára ereszkedett kardjába mind a négy rabszolga. Rajta kívül senki más tanuja nem maradt annak, hová temették a királynét.

Az a nagy kő, amely alá a királynét temették, még most is ott hever a Rika partján. Senki lélek nem háborítja a királyné nyugalalmát.

BENEDEK ELEK

A kis csillagvirág

B. Rafael Anna.

— Mindenütt élnek virágok, már itt az erdőben is van számtalan fajta erdei virág, de ahogy kiértünk a mezőkre és rétekre, csodálatos szép volt a tarka virágszőnyeg, a rengeteg margareta, vadszegfű, zsálya, különböző harangvirágok, amint ott hajladoztak előttünk megriadva érkezésünkön. Száz színben pompázott a mező, én nagyon szerettem volna még maradni, de apám és testvéreim már messze jártak, nekem is mennem kellett. Most már falvakon repültünk keresztül, ott minden ház előtt kis virágos kert van, a gazdasszonyok és leánykák büszkesége. Viola, rozmaring, szegfű és muskátli virágzott mindenütt.

A kis csillag szájátva hallgatta az elbeszélést az ismeretlen nevű virágokról.

— Oh ha csak egyszer lehetnék én is ilyen kis falusi kertben! — sóhajtott.

— De ez még mind semmi — folytatta Szellőcske — ahhoz képest, amit a városi kertekben láttam.

— Hát olyan is van?

— De van ám! Azokat leginkább kertészek ápolják. Ott nyílnak a szebbnél-szebb szegfűk, tulipánok, iriszek, liliomok. Ott pompázik színes ruhájában a virágok királynője, a rózsza. Ahány, annyiféle színű és illatu.

Szegény kis Csillagvirág csak ámult-bámult és egyre sóhajtozott. — Nagyon szeretnék kerti virág lenni — mondta végre. Mondd kedves Szellőcske, nem vinnél el engem egy ilyen városi kertbe a kerti virágok közé? Oh vigyél kedves barátom — rimánkodott a kis Csillagvirág.

— Nagyon szívesen elvinnélek, amikor legközelebb megyünk az apámmal, de hogyan vigyelek, hisz neked gyökered van.

— Törjél le és vigyél magaddal.

— Oh te kis balga! Hisz ha letörlek, elherdadsz, mire odaérünk. Apám és bátyám sok virágot törnek le utjukban és azok bizony mind elhervadnak.

— Hát akkor hogyan lehetne?

— Bizony csak úgy, ha gyökerestől jönél. Legközelebbi utunk alkalmával idejövök

és addig rángatlak, amíg kihuzlak gyökerestől, talán nem lesz nagyon nehéz, mert jó porhanyós a föld. Aztán szárnyaimra kaplak és elviszlek. Akarod?

— Akarom, akarom! Oh hisz minden vágyam, hogy városi virág legyek.

Szellőcske megtartotta ígérését és egy zivataros esős napon eljött kis barátnőjéért. Huzta, cibálta, rángatta teljes erejéből. A kis Csillagvirág egy jajszót sem hallatott, pedig nagyon fájt neki a rángatás. Végre hosszas fáradozás után kijött gyökerestől, Szellőcske szárnyaira kapta és száguldott édesapja a Szélvihar és bátyjai a Szelek nyomában. Mért-földeket haladtak percenként, de azért, a kis Csillagvirág türelmetlenül kérdezte, hogy soká lesznek a városba.

— Már itt is vagyunk, mindjárt egy szép kert fölött fogunk repülni, akkor vigyázz, mert ledoblak, jól kapaszkodj bele a földbe, mely most jó nedves az esőtől és igyekezz megfogamzani. Na vigyázz, doblak! Szervusz!

A kis csillag már esett és esés közben kiabálta tovarohanó barátja után, hogy „köszönöm, köszönöm“. Egy szempillantás és már a földön volt egy gyönyörű szegfűbokor tövében. Legelső dolga az volt, hogy barátja szavát megfogadva a vizes földbe nyujsa gyökereit. Közben este lett, fáradt is volt és még mielőtt körülnézhetett volna, elaludt.

Másnap reggel még alig pitymallott, ő már ébren volt és kíváncsian nézett körül új környezetében és megállapította, hogy Szellőcske igazat beszélt. A hajnali levegő csodálatos illatokkal volt teli, a felkelő napsugarak szebbnél szebb virágokat esőkolgattak. A föld még nedves volt a tegnapi esőtől, a kis Csillagvirág gyökerei teli szívták magukat a föld nedvével és igyekezett megfogamzani. Nagyon boldog volt, hogy teljesedett kívánsága és kerti virág lett belőle. Most már ő is olyan szépnek, nemesnek és illatosnak képzelte magát, mint a rózsák és más kerti virágok. Egyedüli bánata az volt, hogy igen közel került a szegfűtő alá és attól félt, hogy nem fogják észrevenni, pe-

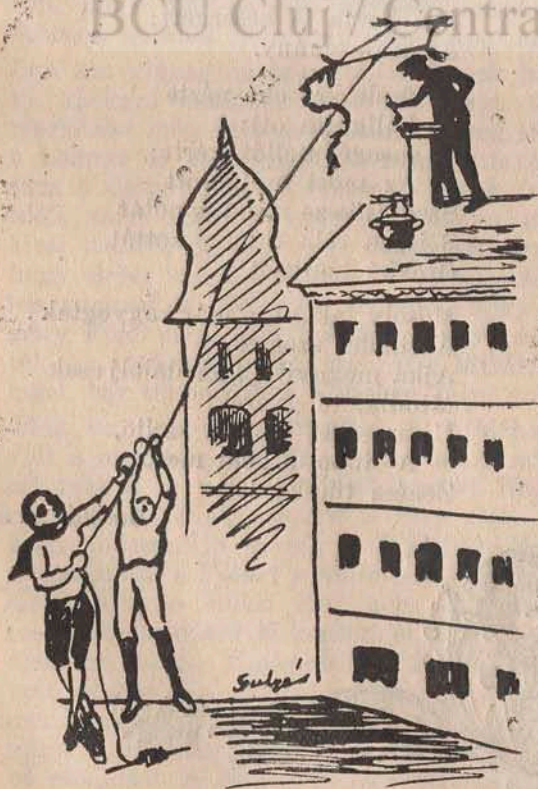
dig ő tündökölni szeretett volna és magára vonni a figyelmet.

Mikor már egész világos volt, kertészlegény jött gereblyével a kezében. Munkába látott, összeszedte a tegnapi vihar által odahozott szemetet és gyomot. Az öreg kertész parancsokat osztogatott: — Ügyesen fiu, ügyesen — mondta — szedd össze azt a sok burjánt, azt a sok erdei és mezei virágot és lombokat, amiket a vihar odahozott!

A kis Csillagvirág megremegett. Burján? Gyom? Hát én is az volnék? Én az én kis csillagfejemmel? Én is a gereblye alá kerülök és éppen most, amikor már majdnem megfogamzottam?

(Folytatjuk.)

SÁRKÁNYOZÓK.

Baj van a sárkánnyal!

ÜRGE-ÖNTÉS.

A faluvégi dombon három kis gyerek
Abban mesterkedik, hogy ürgét öntenek,
Három közül egy a tanító kis lánya,
Aki ürge urfit szivszorongva várja.

Lassan kigyul a sok fényes égi csillag
A három kis gyerek hazafelé ballag,
Most jut csak eszükbe odahaza mi vár,
Nem jó puha kenyér s a kenyérhez lekvár.

Hires ürgeöntők otthon vannak immár,
De a kislány köztük újra kapuban áll.
Kezében kis batyu, benne kötényruha,
És a nyakában egy nagy fehér cédula.
Ha sötét nem lenne, s valaki ott menne,
El is olvashatná, mily szörnyü van benne.

„Mehet világgá az, aki szót nem fogad,
Akit házon kívül ér im az alkonyat“.
Ez van a cédulán. Édes anya írta.
Hogyha ő így írta, hej de jól is írta! . . .

Katona Jenő.

A HŰ BARÁT.

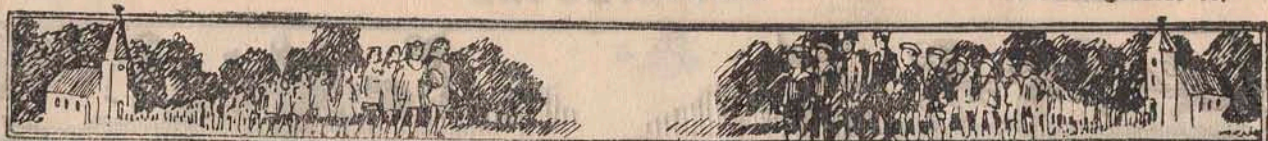
Kopár hegyoldalon magányosan állt egy fenyőfa.

— Milyen szerencsétlen az én életem! — sóhajtott keservesen — messzi vidéken laknak rokonaim és nincsen egyetlen barátom, kivel örömet és bánatot megoszthassak.

— Háládatlan vagy fenyőfa, — felelt az árnyéka. Én mindig véled vagyok, soha más-hoz nem pártolok.

— Hallgass árnyék! Te csak akkor vagy velem, ha reám süt a nap, s ha feljön a hold. Mikor fényben, pompában, jólétben vagyok, rögtön hozzám csatlakozol, de ha elborul az ég, te elbujsz. Csak az a hű barát, ki örömünket és szenvedéseinket egyformán megosztja velünk.

Az árnyék hallgatott, mert belátta, hogy a fenyőfa igazat mondott. Dr. I. Diénes Jenő.

A KICSI ZENÉSZ.

Mese, mese!... Lesz eleje,
Talán vége is,
Ha nem szalad messze vele
Az a kis hamis
Mesét suttogó szellőcske,
Vagy a mezők zenész tücske!
...Ime kezdem is.

Egyszer régen, künn a réten
Egy fiúcska járt.
Hegedüje csodaszépen
Szólt s a dala szállt,
Tul a réten, tul a tájon,
Messze-messze szellő szárnyán
Tündérhont talált.

Egy tündérke csak hallgatta
A csicsergő dalt,
Aztán kedve szárnyra kapta,
Látni is akart...
Zöld mezőn a barna gyermek
Hegedüje már kesergett.
Könnyeket facsart.

Sirt a fűszál, sirt a virág,
Sirt a csalogány.
Könnyezett az egész világ
A bús dalocskán.
A nótában lélek esengett,
Aki húzta is kesergett:
Az apró cigány.

A tündérke soká nézte
És hallgatta ott;
A susogó szellőt kérte;
— Az most hallgatott —
Szedje össze mind a nótát
S írjon róla tündér kottát,
Örökké hangzót.

Mosoly fakadt, s már ragyogtak
A tündér szemek,
Ajka megnyilt: „Óh dalolj csak
Mindig, te gyerek!”
Uj meséket szótt a szellő,
— A fiúból a zöld mező
Zenész tücske lett.

Bodnár Irma.

A jó Isten szive

Az emberek zsörtölődtek, szidták a jó Istent, hogy miért van olyan nagy szárazság. Kérték az esőt, de az csak nem akart megérkezni. Szegény öreg Föld is rosszul érezhette magát, mert mindenfelé meghasadozva muto-gatta a Napnak kiszáradt fogait. De a Föld okosabb volt az embereknél, nem szidalmazta a jó Istent, akinek a nevét, tudvalevő dolog hiába felvenni nem szabad, hanem teljes erejéből neki esett a Napnak. Minden rosszért a Napot hibáztatta. Ugy vélekedett, hogy a Nap küldi le irtóztató melegét, tehát egyedüli okozója a Nap a szárazságnak. Sokat törte izzadásgától áztatott fejét a Föld, hogy miként lehetne jobb belátásra kényszeríteni a Napot. Egyszer csak gondolt egyet s mivel alakjára nézve a lapdához hasonlít, kapta magát s olyat ugrott, hogy már az első ugrással majdnem leütötte a nálánál jóval nagyobb Napot az égről. Lett ám vigság az égen! A Csillagok bahotázva kacagni kezdtek, mert hát ilyen football mérkőzést még ők sem láttak. Az öreg Holdnak a könnye is kipottyant, de nem vette ám tréfára a dolgot a Nap. Gondolá, ennek fele sem tréfa, mert ha nem védekezik ellene, a fürge kicsi testü Föld könnyen megfricskázhatja. S hogy elejét vegye a dolognak, olyan óriási meleg sugarakat lövelt ki magából, hogy a szegény Föld majd szét hasadt a nagy melegségtől. Az emberek pedig már alig bírták a meleget, bár többet ülték a vízben, mint szárazon. Még az árnyékos helyeken is kibírhatatlan volt a melegség. Fű, fa kezdett kiszáradni. De ezt már a jó cselekedeteiről ismert Hold sem nézhette jétlenül, sokszor a Nap elébe állott, hogy mérsékelje annak melegét. A Felhő is megsajnálta a Földet s különösen a földön lakó embereket, de ebben már nem volt köszönet, mert irtóztató erővel kezdett el esni az eső. Az emberek hiába rimázkodtak, hogy már elég volt, köszönik a szivességet, mert a sötét felhő nem látta az emberek könnyeit. A folyamok már mind kiáradtak. A kiszáradt föld is megunta a bő esőáldást. A Nap csak lenevette az emberek vergődéseit, az eső meg egyre szakadt. Nem volt megállás. Az emberek egyre szomorubban

jártak-keltek, ki a beomlott házát siratta, ki a viz által elvitt disznóját, ki meg az elázott majorságát siratta.

Látva ezt a nagy elkeseredést és bánatot a jó Isten, bár igen haragudott a sok oknélküli szidalomért, megesett a szive az embereken. Megjelent az égen a Szivárvány, jeléül, hogy nem lesz több eső. A Szivárvány az ő káprázatos színével maga a jó Isten szive. A Felhők eloszlottak, a Nap szépen árasztotta le melegét s a megáradott folyamok visszavonultak medreikbe. Az emberek arcára ismét vissza szállt a meglegedés, boldogság, kibékülés. Az égen meg félkör alakban kedvesen sugárzott a Szivárvány, a jó Isten szive.

Az ember, a jó Isten véghetetlen bölcsességét soha megérteni nem fogja, éppen ezért a jó Isten rendelkezését meg ne bírálja, — mit tudhatja azt a végesértelmű gyarló gondolkodású ember, hogy mi válik néha javára vagy ártalmára? De a jó Isten bölcs és neki vigyázása van még a kis mezei virágra is, mennyivel inkább vigyázása vagyon az emberre, egy népre, egy egész országra, magára az egész kerek világra.

Iff. Kolozsváry József.

A GALAMB ÉS A MENYÉT.

Látta a galamb, hogy a menyét több napon keresztül minden reggel más meg más helyre hordja fiait.

— Okosan! — szólt a galamb — azért teszed ugy-e, hogy ellenségeid rájok ne akadjanak, ki tanított erre, menyét?

— Te magad — viszonzá a kérdezett — mert a te példádból láttam, hogy fiaidat te mindig egy helyen költöd ki s az ember mindig el is szedi tőled szépecskén.

(Desbillons meséiből.)

A nyári szünidőben

Elmondja: *Dezső bácsi.*

(Ezt az alábbi párbeszédet véletlenül kihallgattam. Mindjárt versbeszedtem. Az első beszélőt nevezzük Kófic Pálnak, Diáksapkáján egy ezüst zsinór diszlik. Ugy látszik, hogy Kófic ur a gimnázium első osztályos tanulója. Borzas, öltözete rendetlen. Kabátja nincs, inge piszkos. Nadrágtartója több helyen összebogozott zsinégből áll. Cipőjének orra a sok futbalozástól kifeslett. Az, akinek most napiélményeit elhencegi, nagyobb diák. Ennek már három zsinór van a sapkáján. Én ezt a nyílt tekintetű, rendesen és tisztán öltözött diákot Józan Péternek nevezem el. Így no! E szerint bemutattam nektek a két szereplőt. Lássuk hát, mivel henege Kófic Pál?)

Kófic Pál:

'Amióta vakáció,
Nem tanulok többet!
'A szekrényem fenekébe
Vágtam a sok könyvet.
Számтан, mértан, nyelvтан, földrajz
S az az undok mappa...
Nem bántam, hogy széjjel is ment,
Minden egyes lapja.

Többet ér a tudománynál
Ez a szabad élet!
Tíz óráig alszom reggel,
Senkitől sem félek.
A tanár ur most nem diktál,
A mámi meg örvend,
Mert amíg én alszom, addig
Itthon nagy a közrend.

Az ágyamból, ha kimászom,
Legelső a kávé.
Aztán tojás, vajás kenyér
'Az is mind a Pálé.
Addig eszem, míg belém fér,
Ez a legfőbb tétel!
Nincs is jobb a gyomrocskának,
Mint a sok-sok étel.

Mosdás minek? Mosakodjék
Helyettem a macska.
Az a fontos, hogy mielőbb
Kérjek a „platzra“,
A piacra, vagy az utra,
Jót vágni a bőrbe...
Focilabdánk akkor ügyes,
Ha ablakot tör be...

Izzadságos munka után
Az ebéd is jól fog.
Ha a tányért megtölthetem,
Akkor vagyok boldog.
A falatban válogatok,
Mert izlésem kényes...
De a zsirtól, amint mártom,
Ajkam, állam fényes.

Usdri ismét ki a kertbe...
S ahol fészket látok,
Kikutatom két kezemmel
Mindjárt be is vájok...
Ha van tojás, összetöröm,
Bizony én nem szánom.
A fiókát, akár hogy sir,
Jól a földhöz vágom.

Aztán jönnek: Bodri kutya,
Meg a Zsipszi ketten.
Jaj, mióta mind a kettőt
Nevelésbe vettem!
A veréstől sebes már a
Bodri, Zsipszi bőre...
A páleát csak mutogatom
S már is félnek tőle!
Tanuljanak az ebadták!
Nincs más dolguk semmi!
S hogy az eszük ne lustuljon,
Alig kapnak enni...

Józan Péter (kezével erélyesen hallgatást int).

Kófic Palkó, elég volt már!
Jól ismerünk téged!
Lusta, moeskos, önző vagy te!
Szívtelen a véred!
Elég baj, hogy anyád, apád
Nem tanítanak jóra...
De különben sohsem hallgatsz
A bölcs, okos szóra!!

Neked mégis azt tanácslom,
A rossz utról térj meg!
Mind mihasznák, akik csupán
A gyomruknak élnek!
Farkas gyomrod, farkas lelket,
Önző lelket hizlal.
Mit törödsz te más bajával,
Fájdalmával, kinmál?

Lám, a szegény Bodri, Zsipszi
Méltatlanul koplal.
Mind a kettő az ételnél
Többet kap a bottal.
Házatokat mégis őrzi
Ez a két hű állat,
Tudd meg, hogy ők hasznosabbak,
Sokkal jobbak nálad!

(Józan Péter ezzel hátat fordított Kófiának s
otthagytta az utca szegletén. Bizony az első osz-
tályos urfi nagyon megszegyelte magát.)

A hangyák barátja.

„AZ UJ CIMBORA“ MESEMONDÓ ESTÉJE.

A július végére tervezett nagy mesemondó estét aug. 18. és 19.-én tartja meg az Uj Cimbora a satu-marei „Nottara“ színházban. A mesemondó királykisasszony 9 képből álló mesejáték, több mint 50 szereplő játszik a darabban. Felnőttek, gyermekek végyesen. Legelőször Clujon játszották ezt a mesejátékot nagy sikerrel, aztán több helyen is Erdélyben. Nagyon kedves szerepe van benne Jancsinak és Pistinek, a két kis gézengúzknak, a pékinasnak, a kéményseprőnek, a kis tündérkéknak, a minisztereknek, a rendőrnek, a rablóknak, a bírónak, a kis csavargónak, a királynak, a palotaőrnek, a királyfinak, a királykisasszonynak. Legkedvesebb talán mégis a királykisasszony, aki otthagytta a fényes királyi palotát és elindul az állig fegyverzett gyűlölködő emberek közé, hogy szeretetre tanítsa őket, mert az élet parancsa is ez: nem hogy egymást gyűlöljük, hanem hogy szeressük és megbeesüljük.

A mesejátékot nagy szeretettel és lelkesedéssel készítik elő a rendezők, Havas Zsazsa tánctanárnő, aki a szebbnél szebb táncokat tanítja be, Deák Kálmán, aki a szövegrészt tanítja és rendezi, Kovács Kálmán, Kenyeres Károly urak, akik szívvél-lélekllel, fáradságot nem ismerve dolgoznak a darab sikere érdekében. A zenét Virág Sári kíséri.

A mesemondó estére szeretettel hívjuk meg családsvövevetségi tagjainkat, minden kis cimboránkat, azoknak szüleit, hozzátartozóit, lapunk jóbarátait, ismerőset. De meghívjuk a közel környéki kis cimborákat is.

Szeretnénk hinni, hogy a mesemondó királykisasszony szavai behullanak majd a szívekbe és egyszer mégis csak eljön az az idő, amikor az emberek megbeesülnek egymás tűzhelyét...

AHOGY KIS MUNKATÁRSAINK IRNAK

Az augusztus végi számmal lezárjuk a nyári pályázatunkat. Tudjátok ugyebár, hogy a pályázat kétirányú. A kisebbeknek a husvétől kellett beszámolókat írni, a nagyobbaknak az Uj Cimborában megjelent „Föld alatt, föld felett” c. nagy mese alapján kellett megírni, hogy melyik rész tetszett legjobban az olvasottakból és milyen tanulságot vont le ki-ki magának belőle. Még szeptember 1-ig be lehet küldeni a pályázatot. Akkor aztán lezárjuk. És mint a legelső pályázatunknál, most is ti fogjátok elbírálni, hogy melyik pályázat érdemli az I., melyik a II. és melyik a III. díjat. Vigyázni kell, hogy igazságosan ítéljetelek. Szeptembertől kezdve aztán megkezdjük a vakációk beszámolóinak közlését.

A BEÉRKEZETT PÁLYÁZATOK KÖZÜL:

Igen sokat gondolkoztam az Uj Cimborában kitűzött pályázaton.

A husvétői vakáció nekem nagyon jól telt el. Egy hétig itthon voltam. De nem töltöttem hiába az időmet. Tanultam a feladott leckét és segítettem édesanyámnak egyben-másban. Voltam Pythus néninél is benn Satumareban. Akkor volt még nagy az öröm, mikor keresztmama Sighetről megérkezett. Megígérte, hogy a nyári vakációban majd elvisz Sighetre. A nefelejtis magvak kikeltek, de bosszankodok miattuk, mert a tyukok kikaparták.

A föld alatt, föld felett meséjét nagy figyelemmel olvastam el mégegyszer. Sok mindent tanultam belőle. Ne legyünk elbizakodottak, mint őszirózsa, aki kikoszarozta a kéroket, ne legyünk tiszteletlenek az idősebbekkel szemben, mint az izlandi Gejzir, de ha megbántottunk valakit, kérjünk bocsánatot, mint az izlandi Geyzir, Sósforrás nagybácsitól. A jó Isten megbüntette a három pápaszemes urat, amiért Szökőkúttal szemben olyan gonoszak voltak. Minden mese tetszett, de legjobban a vége. Szerettem volna látni a nagyerdei madár zenekart a templom tetején. Érdekes lehetett, hogy olyan izgatottak voltak és úgy be voltak gyuladva a szereplés miatt.

Bizonyára más kis cimborák még többet is tanultak ebből a szép meséből.

Nisipeni.

Csüry Évi, IV. el. o. t.

Melyik mese tetszett nekem legjobban?

A „Föld alatt, föld felett” c. nagy mese több apró mesére oszlik. Én nekem több mese is tetszik, így a cseppkőfigurák fogságában, a tizezer éves bál, de legjobban az a mese, amelyikben Szökőkút a kővévált kis gyermeket odafekteti a kővévált édesanyja karjai közé, mert arra gondol, hátha a jó Isten megbocsát a dacos, lázadó őserdőnek s feltámasztja a halott kővévált fákat, akkor feltámadnának a kővévált emberek is, így az édesanya és a kis gyermeke is, s hadd legyen meg az öröme a kőösszonnak, hogy mindjárt megcsókolhatja a gyermekét.

Lehet, hogy más Cimborának nem tetszik, nekem ez a mese tetszett legjobban.

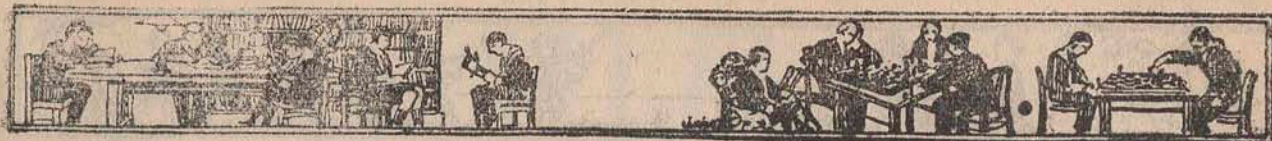
Steinfeld István II. g. o. t.

Bélyeggyűjtés

Április hóban új román bélyegek kerültek forgalomba. A Román Nők Nemzeti Szövetsége legutóbbi háziipari nagy kiállítása alkalmából bocsátott ki újabb jótékonyági bélyegeket. A réznyomatu bélyegek igen szépek szövő és fonó nőket ábrázolnak. A postahivatalokban kaphatók.

A napokban kaptunk levelet egyik érmelléken lakó kis cimboránktól. Azt írja, hogy bár neki is tetszik a bélyegekkel való foglalkozás, de ő mégis nem bélyegeket gyűjt, hanem régi pénzeket. Kérdezi tőlünk, hogy érdemes-e vele foglalkozni? Hogyne lenne érdemes! A régi pénzeknek muzeális értékük van. Némelyik régiségénél fogva, másik anyagánál fogva nagyon értékes. Ma is sokat érnek például a régi aranypénzek — nemcsak anyaguknál fogva, de régiségüknél fogva is. Csak nemrég történt, hogy Clujon egy ház lebontása közben egy fazék arany pénzt találtak. Egyszeriben gazdag ember lett, aki megtalálta. Az Érmellék meg különösen gazdag régi leletekben.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Teleki Dezső, Coltesti. A legutóbbi levéllel együtt küldött két szép Krúszelyi verset megkaptuk, hálás köszönetünk érte. Már a legközelebbi számban hoztuk volna, de hogy meg van kötve a kiadás ideje, csak a szeptemberi számokban jön majd az egyik a másik pedig karácsonykor. A levélre amint időm lesz, levéllel válaszolok. Addig is szíves üdvözlét. — **Bodnár Irma, Oradea.** Kedves levelét s a verseket szívesen olvastam. Azt hiszem, A tücsök zenéje hamarosan sorra kerül. Édesanyja betegségének híre engem is lehangolt, de remélhetőleg azóta már nincs semmi baj. A munkatársaknak küldött üdvözlötlet hasonlónal viszonzozzuk. A kis cimborák is bizonyára örömmel fogják olvasni, hogy Irma nem olyan szeretettel gondol rájuk. — **Szentpétery Bálint Mercurea Ciuc.** Köszönetét tolmácsolták. Azt hiszem, most már minden rendben van. — **Kafona Jenő, Petran.** A versek megérkeztek. Válogatunk majd belőle. Szíves üdvözlét. — **Nagy Benőné, Ploesti.** Ne vedd rossz néven, hogy eddig nem tudtam írni, de amint egy kis időm lesz, hosszú levélben válaszolok. — **Orlh Győző, Oravița.** Nagyon lehangolt bennünket levele, melyben írja, hogy elmegy Oravitáról. Írja meg majd új állomáshelyét. Oravitai kis táborunkra szeretettel gondolunk, de, ej, ezek a lusta kis cimborák, vaj egy nyulfarankyi levelet írnának. — **Faff Lajos, Tásnad.** Érdeklünkben kifejtett munkásságáért hálás köszönetünket küldjük. Jól esik tudni, érezni, hogy van ott egy kedves jó barátunk, akire mindig számíthatunk. Szíves üdvözlét. — **Dr. Radnay Zoltán, Turda.** Zizi előadásához sok sikert kívánunk. Remélhetőleg meg is lesz. Levél meggy növedesen.

— **Burger Pál és Jenő, Diavol Jóska, Hajdu Mancika, Dávid Elza, Nyisztor Bözsi, Samu Zoli, Szabó Adolf** stb. új kis livadai cimborák szeretettel fogadunk benneteket az Uj Cimbora táborába. — **Ifj. Csueska Elek IV. el. o. I. Livada.** Egyes kis cimboránk vagy, Buci, tanulhatnak tőled a többi kis cimborák, hogy kell toborozni. Megvolt-e az első cimbona gyűlés? Édes jó anyád jobban van-e? Szeretettel várunk benneteket livadai kis cimborák az aug. 18.-i satumarei mesemondó eszlére. — **Fried Laci, Satumare.** Az új rejtvény beérkezett. Egész ügyes. Egyszer majd sorra is kerül. — **Weress Zsófia, Cluj** Kis levélkédből olvastam, hogy Rafosnyán nyaraltál. Gondolom, milyen kellemesen telt ott az idő. Most már a te kertedben is kinyíltak a virágok, azt írod. Mikor Rafosnyáról hazajöttél, első dolgod volt megnézni, szép-e a kis kerted? Az idén is lesz vakáció beszámoló bályázat, a klissét, amelyről írtál, nem kaptam meg. — **Hullira Margitka, Satu-Mare.** A

helyesírási feladatot nagyon szépen oldottad meg. Régen nem láttalak. Mivel töltöd a vakációt? — **Br. Bánffy Gabriella, Collău.** Örültél az Uj Cimboraiban írt üzenetnek. Most Baia-Mare mellett nyaralsz Colfăum. Gondolom, hogy jól is telik ott az idő. Aztán kicsi Gabriella, tudod-e, hogy miről nevezetes az a falucska, ahol nyaralsz? Ha tudod, írd meg az Uj Cimboraírnak. — **Rozinger Pál IV. g. I. Ginta.** Jól dolgoztál, az új is jó, nem is beszéltek a megfejtésről. Sikeresül-e a bélyegcsere? Összel vissza jössz-e Oradeára? Ocsi otthon marad? Édes jó anyádát üdvözölöm. — **Kiss Sándor I. g. o. I. Brasov.** Megfejtésed kifogástalan, a sorsoláson majd részt is vesz. — **Görög Livia.** A biudössári kirándulás leírását végigolvastam. A nyári beszámolókat kapcsán hozni fogjuk. — **Grünfeld Feri, Satumare.** Uj keresztrejtvényed ügyes. S olyan szépen, rendesen dolgoztál, hogy szinte nem is akartam hinni a szememnek, hogy te írtad azt a levelet. — **Bálint István IV. el. o. I. Cernatu.** A rajzaid beérkeztek szerencsésen. Még csak meg sem gyűrődtek, úgy látszik, vigyáztak rá a postás bácsik. No el is visszük őket az őszi országos rajzkiállításra. Büszke örömmel olvastam, hogy jutalmat kaptál a vizsgán. Bizonyára azért, mert meg is érdemelted. A 20. sz. megfejtése hibátlan. — **Bölöni Sárika I. g. o. I. Zaláu.** Levélkédet örömmel olvastam. Sikeresen vizsgáztál s így ősszel a Marianum növendéke leszel. A vers, amit beküldtél, nem rossz. csak sántikál. Az első két sor egész jó, de a többi sor gyengébb. Tudod mit, Sárika, próbálj meg ahhoz a két jó sorhoz még hat ugyanolyan jó sort írni. — **Derecskey Lali I. el. o. I., Sándor IV. el. o. I., Baia-Mare.** Rejtvénymegfejtésed jó, be is kerül majd a döntőbe — **Weiss István és Löwy Lili és Sári.** Az új keresztrejtvényt meg fogjuk vizsgálni és ha jó, ki is tesszük az Uj Cimboraiba.

KIADÓHIVATAL POSTAJA

Nicoara Traian Reghin 200, Pálhegyi András Făgăraș 100, Andrásy Gyula Cluj 50, Szabó Pirooska Onia Muresului 100, Wass Endre Arud 85, Bagossy Adám Carei 100, Imre Sándor Brasov 50, Szentpétery Bálint Mercurea Ciuc 100, Karsay Ilonka Cluj 50, Brezovszky Gizike Valea lui Mihai 100, Virágh K. Zaláu 10, Hornyák Béla és Sanyi Tg. Mures 100, Dávid Jóska Livada 50, Hajdu Mancsi és Dávid Elza Livada 50, Déry Karesi Craidorolji 50, Tásnad: Nagy István 100, Róm. kath. elemi isk. 117, Brem Micike 100, Weisz Évike 100, ifj. Faff Lajos 50, Foith Edith Brasov 100, Glück Bandika Manghita 100, Loco: Francia József 30, Adler Miksáné 20, Zatlókal Kató 50, Fila Sándor 50, Weisz Ibi 17, Görög Livia 25, Pataj 40, Nagy Gabica 30, Szemerei Elemér 15, Kiss Béla 17, Fodor Ilonka 43, Debreczeni Ferike 43, Kósa Gabi és Attila 43.

FEJTÖRŐ

= Szo

Beküldte: Öreg Góbé.

2. ni já mer lá em le rái rai hel toll is meg beri
ma ról ról ba da

Beküldte: Nagy Cili, IV. el. o. t., Satu-Mare

3. alor alor alor alor al

Beküldte: Makó Tivadar, IV. el. o. t. Resija.

K	u
g	i
m	y
a	i
n	r
a	t
v	t
	e
t	

Beküldte: Szóke István II. g. t., Odorhei.

Egy kis darab fű

Beküldte: ifj. Tódor János, Mercurea Ciuc.

al
a **bükk** görög betű

Beküldte: Budvari Magda és Sári, Saus.

18. szám megfejtése: 1. Határtalan, 2. Hármás Körös, Nagytata, Ki találja ki? Clujtól Turdáig találjuk autóbuszon. Feleac, Bányabükk, Turda helyiségeket. 2. A legelső törvénykönyvet latin nyelven Werbóczy István írta. 4. svédnek pénzegysége a korona. 5. Az ibolya álmai c. költeményt Tompa Mihály írta Magasabb a toronynál, vékonyabb a nádszálnál (eső).

Megfejtést küldtek be: 18. számhoz: Bartha Ilonka, Fábian Ancsi IV. el. o. t., Felker Margit III. g. o. t. Weiss Bandi IV. el. o. t., Fila Sándor II. g. o. t., Bara Rózsi IV. el. o. t. Acosi Tibi és Mancsi, Hufira Margitka, Pollner Gabriella II. g. o. t., Nagy Loránd.

Grünfeld Feri.

A 20. sz. megfejtése. Keresztrejtvén. Vízszintes: 1. Niagara, 6. lóg, 7. ri, 9. át, 10. Ali, 11. uri, 12. ni, 14. ás, 15. fél, 17. Szahara. Függőleges: 1. narancs, 2. al, 3. gót, 4. agfő, 5. artista, 8. ki, 9. ára, 13. méh, 15. fa, 16. l. Ki találja ki? 1. Péter Pál napján június 29-én, 2. Ehető gombák: csirke, galamb, főzsök, finóri, szarvas, keserű, csiperke gomba. 3. A puskaport Schwartz Berchtold találta el. 4. Szent Lászlónak harcai voltak a hunokkal, a horvátokkal és Salamonnal. Oradeán temették el. Ulfána Könyves Kálmán követte az uralkodásban. 5. Dákok Dáciában laktak. Legvirézebb királyuk Decebal volt.

Megfejtést küldtek be a 20. számhoz: Gárdos Ily, Harkácsi Juliska II. g. o. t., Csóty Ilonka I. g. o. t. Gárdos Béla, Rosinger Pál IV. g. o. t. Hufira Margit IV. el. o. t. Grünfeld Ferike, Zsigray Jolánka I. g. o. t. Löwy Lili és Sári, Balázs Mária, Tereh I. II. g. o. t. Weiss Bandi IV. el. o. t. Gárdos Ilonka, Rápolthy Jenő III. g. o. t. Weiss Ibike IV. el. o. t. Fábian Ancsi III. el. o. t. Bálint István Weress Zsófi IV. el. o. t. br. Bánffy Gabriella, Balogh Anni és Bözsi, Derecskey Sándor és Lali, Udvary Sárka és Magda, Wilmann Ily.

Nyertesek lettek: Felker Margit III. g. o. t. Satu-Mare, Kovács Sándor Satu-Mare, Acosi Mancsi és Tibi Satu-Mare, Bartha Ilonka Turda, Balázs Mária Oradea, Grünfeld Feri I. g. o. t. Satu-Mare, Gárdos Ily II. g. o. t. Satu-Mare, Nagy Loránd Ploesti.

TANÁRJELÖLT, tanít francia, német, román és magyar nyelvet és egyéb tárgyakat, előkészít az őszi vizsgákra. Érdeklődni lehet az Uj Cimbora kiadóhivatalában.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 L. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek. — Magyarországi előfizetőink kéretnek, hogy hátralékos díjaikat Ferenczy Pál gyógyszerész Hosszupályi, Bihar-megye címre juttassák el.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

SZABADSÁJTÓ R. T. NYOMDABÉRILETE